

jeg tør sige i høj Grad ønskeligt; men paa Grund af Lovgivningsmagtens Stilling i Fjor, da vi forhandlede dette Spørgsmaal, og særlig paa Grund af hele den økonomiske Stilling i Øjeblikket har jeg ikke voyet at foreslaa mere end den Million Kroner, der foreslaas her.

De øvrige Bemærkninger, som der kunde være Anledning til at fremsætte om dette Lovforslag, skal jeg opsætte, til Lovforslaget foreligger til første Behandling, og jeg skal her kun anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling og saa vidt muligt ogsaa hurtigt Fremme i dette Ting.

Første Viceformand (*Jensen-Sønderup*): Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag ville blive omdelte.

Efter derom fremsat Ønske skal jeg foreløbig forbigaa de 2 første Numre paa Dagsordenen og gaa over til Nr. 3, som er:

Første Behandling af Forslag til Lov om Understøttelse i Anledning af den ekstraordinære Arbejdsløshed.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2807 ff.).

Sagen sattes under Forhandling.

Første Viceformand (*Jensen-Sønderup*): Der vil intet være til Hinder for, at man under denne Sags Behandling tilige kommer ind paa at omtale den følgende paa Dagsordenen opførte Sag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (*Stæuning*): De to Forslag vedrørende Arbejdsløshed, som vi have tilladt os at forelægge, angaa jo for det enes Vedkommende Understøttelse i Anledning af den ekstraordinære Arbejdsløshed, som vi tænke os ydet gennem Arbejdsløhedskasserne og Hjelpekasserne, og for det andet Forslags Vedkommende er det et Forslag om fortsat Hjælp til Medlemmer af Arbejdsløhedskasser, som have opbrugt deres Understøttelse. Begge disse Forslag ere i væsentlig Grad i Overensstemmelse med Forslag, der, ogsaa fra vor Side, bleve forelagte i forrige Rigsdagssamling.

Det sidstnævnte Forslag foreslaar at give Kommunerne Adgang til at yde en fortsat Hjælp af et lignende Omfang og lignende Størrelse som den Hjælp, de arbejdsløse have faaet af Arbejdsløhedskasserne, for saa vidt de fremdeles ere arbejdsløse og trængende til en saadan Understøttelse. Denne Lov blev som be-

kendt gennemført i forrige Rigsdagssamling, og ved denne Lov har man jo i alt væsentligt bygget paa de bestaaende Arbejdsløshedskasser, ligesom Fattiglovens § 63 er bygget paa Sygekasserne, og aabner Kommunerne Adgang til at give fortsat Hjælp til dem, der have opbrugt deres Understøttelse fra Sygekasserne. Den sunde Tanke, som ligger til Grund for denne Lovbestemmelse, lykkedes det at vinde Tilslutning for i forrige Rigsdagssamling, og denne Lov, som altsaa bestaar endnu, men udløber den 1. April, har i høj Grad været et Lyspunkt for mange af de arbejdsløse, som efter Arbejdsløhedskassehjælpens Ophør ellers intet som helst havde at vente af Understøttelse nogen Steder fra. Den afhjælper ganske vist ikke den Nød, som melder sig i disse ekstraordinært vanskelige Tider, men den yder dog en ekstraordinær Hjælp, som har været af ret væsentlig Betydning i den Tid, denne Lov har bestaaet.

Vi tillade os at forelægge Forslaget omtrent uforandret. Der har ganske vist været fremsat forskellige Ønsker om Forandringer i denne Lov, men vi have forelagt Forslaget uændret, hvad Hovedpunkterne angaar, fordi vi haabe derved lettere at kunne vente Forslaget gennemført eller Loven forlænget for en ny Periode, som man ogsaa kunde kalde det. Af Ankepunkter, der ere blevne fremsatte mod den gældende Lov, skal jeg tillade mig at nævne, at der er klaget meget stærkt og med god Grund over, at forskellige Landkommuner ganske have nægtet at imødekomme de arbejdsløse, som i Henhold til denne Lov ansøge om Understøttelse, og disse Landkommuner have faaet Amsraadets Billigelse. Vi kunne naturligvis kun beklage, at noget saadant sker. Naar man, som det er sket i et Par Tilfælde, har henvist arbejdsløse, som have opbrugt deres Understøttelse af Arbejdsløhedskasserne, og som bo i Landkommunerne, til, at de om Sommeren, om Efteraaret og om Foraaret maa kunne skaffe sig Arbejde paa Landet, er det jo i Virkeligheden en Henvisning, som ikke betyder ret meget, fordi de vedkommende ere ganske ukendte med og uøvede i det Arbejde, der kunde være Tale om at faa, nemlig Landbrugsarbejde. Det er derfor ganske urimeligt at nægte dem en ringe Understøttelse af Kommunens Kasse under Henvisning til, at der hist og her paa Landet mulig kunde være Brug for Arbejdskraft. Vi have imidlertid ikke foreslaaet Ændringer i den Anledning, idet vi have ment, at naar det blev paatalt her,